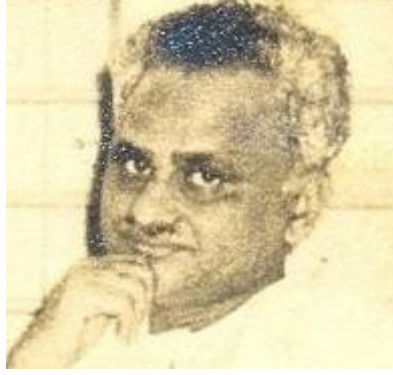

వడగళ్ళు

- శ్రీ రావులు సత్యనారాయణ రావు

అల వాట్లు - పొర పాట్లు (1944, ఏప్రిల్ 9)

ఆయా వృత్తుల్ని బట్టి వ్యక్తులకు కొన్ని పిడిచిపెట్టలేని అల వాట్లు ఏర్పడుతూ వుంటాయి. వాటిని వాడటంలో కొన్ని పొర పాట్లు జరుగుతూ వుంటాయి.

బస్సు కండక్టరుగా పనిచేసే ఒక పెద్ద మనిషి శాలపుపెట్టి పెళ్ళికి వెళ్ళాడుట. పెళ్ళివారు దగ్గరబంధువుల వడంవల్ల వడ్డన సమయంలో ఆయన పప్పు, కూర వడ్డన ప్రారంభించాడుట. కొంచెంసేపు " పప్పు, కూర " అని పంక్తిలో వడ్డన సాగించి మధ్యలో హడాత్తుగా " ఏలూరు, గుడివాడ - ఏలూరు, గుడివాడ " అని బిగ్గరగా కేకలు వేయడం ప్రారంభించాడుట [ఆ రోజుల్లో ప్రయివేటు బస్సులవారందరూ అలా గంటల తరబడిగా కేకలుపెట్టి ప్రయాణీకుల్ని ఆవ్వోసిచేవారు.]

పగల్లల్లాటై పుమిషను వద్ద కూర్చుని పనిచేసే ఒక వ్యక్తి ఇంటికి వెళ్ళి
 భోజనం దగ్గర కూర్చుని అవుపోసనంపట్టి....ఆ అన్నం మీద
 పదివేళ్ళతోటై పుచేయడం ప్రారంభిస్తూ వుంటాడు. భార్య అడిచూచి "
 స్వామీ! ఇది అన్నం...టై పుమిషను కాదు!" అని షాచ్చరించ గానే ఆయన
 తెప్పరిల్లి పప్పు కలపడం ప్రారంభించుతూ వుంటాడుట.

గవర్నమెంటు ఆఫీసుల్లో పనిచేసే అధికారులు ఏ కాగితం వచ్చినా
 క్రిందివారికి పంపడం ఆచారం కదా! వెనుకటికి ఒక
 తహసీలుదారు గారి భార్య పుట్టింటినుంచి ఒక సారి వచ్చి
 చూచి పోవలసిందనీ, పిల్లలూ తానూ బెంగ పెట్టుకొన్నామనీ వుత్తరం
 వ్రాసిందిట. ఆ ఉత్తరం ఆఫీసుఫైళ్ళు చూస్తూండగా అందిందిట. వెంటనే
 దాని మీద " తగు చర్యని మిత్తం రెవెన్యూ ఇనస్పెక్టరుకు పంపడ మయినది
 " అని వ్రాసి సంతకంచేసి ప్యాడులో పెట్టాడుట.

పరీక్ష పేపర్లు దిద్దే సమయంలో ఒక తెలుగు మాష్టరు గారికి
 భార్యవద్దనుంచి ఉత్తరం వచ్చిందిట. ఉత్తర మంతా చదివి, వ్యాకరణ
 దోషాలన్నీ మార్కుచేసి, తప్పు సమాసాలు అండరులైను చేసి, దస్తూరి
 ఇంప్రూవ్ చేసుకోవాలని రిమార్కు వ్రాసి ముప్పయిరెండు మార్కులు
 వేశాడట. మల్లినాథసూరి గారు ఆఫీసు ఉత్తరాలు వ్రాసి, అడుగున
 మేనేజరు అని షోదా ఉటంకించి, మేనేజరు గారి సంతకం కోసం
 పంపడం అలవాటు.. ఒక సారి మరదల్ని హాస్యం చేస్తూ కార్డు వ్రాసి దాన్ని
 కూడా మేనేజరు సంతకంకోసం పంపారు. మేనేజరు ఉత్తరం చదివి "
 ఈ పిజయలక్ష్మి ఎవరయ్యా...ఏమిటి ఉత్తరం...ఇలాంటివి వ్రాస్తే వీపు
 వాయిగొడతారు.." అన్నారుట మేనేజరు గారు. మల్లినాథులు, "
 అది....మా...మరదలిదిలెండి...సంతకం చెయ్యకండి.." అని
 తీసుకున్నారుట. వారికి మరీ పుట్టెడు నత్తి -

పత్రికలో పనిచేసే ఒక జర్నలిస్టు మామగారికి ఉత్తరం వ్రాసి -
 హెడ్డింగులు పెట్టడం అలవాటు గనుక శ్రీయుతులు...అన్నచోట డబుల్
 కాలం, జి.పి. 36 బ్లాకు అని వ్రాసి, వందన ములు అన్నచోట...ఎస్.బి.
 అని వ్రాసి - మేటరు ప్రక్క 12 పాయింటు అని వ్రాసి కంపోజింగుకు
 పంపాడుట.

ఇటీవల ఒక వ్యాపార స్థుడు - అసెసర్ గా నియమింపబడ్డాడట. తమ్ముడూ,
 ఆయన జాయింటు వ్యాపారులు. ఒక క్రిమినల్ కేసులో జడ్జి అతణ్ణి
 అడిగాడట నీ అభిప్రాయమేమిటి? అని. అతడు క్షణం ఆలోచించకుండా -
 మా తమ్ముడిదీ నాదీ ఒకటే అభిప్రాయం, ఆరు నూరయ్యేది నూరు పెయ్యి
 అయ్యేది. అంతా జాయింట్ కాదండీ...(భార్యలు, సంతానం తప్ప)
 అన్నాడుట. జడ్జి తనలోతాను నవ్వుకొని " ఈ నేరాన్ని గురించి నీ
 అభిప్రాయమేమిటి " అన్నాడుట. వ్యాపార స్థుడు ఇంకోళ్ళ నేరం మాట
 నాకెందుకు. నాకు నేరాలంటే చాలా భయం. మొన్ననే నే తూచిన
 రాళ్ళను శిఖాలు వేయించాను. తూసికలో దాళాలేదు. తూసీగ వ్రాతీతే
 వంగి పోతుంది - నాకింకేం భయం " అని కూర్చున్నాడట.

ఆడవేషాలు వేసి పేరు సంపాదించిన నటుడొకాయన మందు కోసం
 డాక్టరు దగ్గరికి వెళ్ళి ఎడమచెయ్యి అందించాడుట. డాక్టరు గారు నవ్వి "
 ఇక్కడ కూడా ఎడమచెయ్యి ఎందుకు ? కుడిచెయ్యి ఇలా ఇయ్యి " అని
 తీసుకొన్నాడుట.

అందరూ సామాన్యంగా చెప్పుకొంటూ వుండే కథ ఒకటి వుంది.
కొందరు వ్యక్తులు ఎర్రటి పీగ్‌హంగల ఒక గాజులతాతకు స్వాములవారి
వేషం వేసి ఊరూరా తిరిగి పిందులారగిస్తున్నారుట. స్వాములవారు
ఎక్కువగా మౌనవ్రతం దాల్చేవారుట. ఒకనాడు పెద్దసభ జరిగింది.
వేలకువేలు ప్రజలు వచ్చారు. ఇంతలో వీధిలో "జలతారు గిన్నెలు" అనే
కేక వినపడింది. "అయ్యో వాడలా అమ్మకొంటున్నాడు. నేసీలా
కూర్చోవడమేమిటి?" అని స్వాములవారు లేచి అక్కడ మూలనున్న
కంబళి భుజాన వేసుకొని "గాజుల బత్! గాజుల బత్!" అంటూ
వీధివెంట బయలుదేరాడుట. ఇలాటి పినోదా లెన్నోవున్నాయి. తప్పితే తేగల
పాతరలు.